

Horst Mahler a pomsta „právního státu“. Třiaosmdesátiletý invalida umírá ve vězení. Doživotí za svobodu?

Horst Mahler (nar. 1936) se v obnoveném systému nadvlády bank a monopolů, jehož základní kámen byl položen v roce 1944 v Normandii, necítil dobře nikdy. V šedesátých letech se mu – v duchu doby – pokoušel čelit zleva, což jej přivedlo až ke spoluzaložení Frakce Rudé armády, přestože ozbrojený odboj do posledka odmítal. Za toto nasazení byl v roce 1970 odsouzen ke čtrnácti letům odnětí svobody. O deset let později, po uplynutí dvou třetin trestu, ho propustili. V osmdesátých letech byl pak svědkem pozvolného kooptování stárnoucí „nové levice“ systémem. A přitom jasně poznává, pravděpodobně právě i pro svůj dlouholetý odstup daný společenskou izolací, že její „dlouhý pochod institucemi“ povede ke konečné likvidaci Německa.

Od sedmaosmdesátého může znovu vykonávat právnickou praxi a ve volném čase studuje nejen spisy Hegelovy, s jejichž vážnou četbou začal ještě ve vězení, ale i různých *völkisch* autorů. Ve stínu za systémem s jistotou určuje úhlavního nepřítele a koncem devadesátých let se přidává k těm, kteří Německo chtějí legálně bránit před nejhorším. Avšak Národně demokratická strana Německa musí svůj boj vést pod falešnou vlajkou, a tak ji v roce 2003 někdejší příslušník západoněmeckého „maoistického kolektivu“ opouští se slovy: „NPD je parlamentně zaměřená strana, tudíž staromódní a – jako parlamentní systém sám – odsouzená k zániku.“ On hodlá, ostatně jako již koncem šedesátých let, jít hlavou proti zdi a otevřeně zaútočit na hlavní pilíř „legality“ poválečné Spolkové republiky. Zakládá Spolek pro rehabilitaci perzekuovaných kvůli popírání holocaustu.

Po četných „šarvátkách“ dojde v letech 2008–2009 ze strany systému ke zdrcujícímu

protiúderu – spolek je zrušen a jeho protagonista odsouzen k desetiletému trestu odnětí svobody za „zločiny *štvání lidu* a popírání“. Ten měl názorovému delikventu vypršet již koncem loňského roku, byl však přerušen v létě 2015 v důsledku jeho zdravotního stavu poté, co mu amputovali levý bérec. Po bezmála dvouleté rekonvalescenci tehdy již jednaosmdesátiletý Horst Mahler do vězení nenastoupil, nýbrž prchl do Maďarska, kde zažádal o azyl. Jenže Maďaři nepohodlného azylanta (dodat tak ničivou municí *sluníčkářům* a nepřátelům Orbánovy vlády vůbec?) vydali zpět do Spolkové republiky. Od června 2017 je tak staříčkový, nemocemi sužovaný buřič znovu ve výkonu trestu, který má skončit na podzim 2020.

Martyrium tím však nekončí. Když byl loni vězni amputován i pravý bérec, což zprvu odmítal, samo vedení věznice podalo žádost o Mahlerovo předčasné propuštění ze zdravotních důvodů, jelikož prý i přes úspěšné provedení operace jeho celkový stav napovídá, že se blíží ke konci života. Mnichovská prokuratura žádost zamítla z „bezpečnostních důvodů“ a s odůvodněním, že „mezi výkonem trestu odnětí svobody a ohrožením života není příčinný vztah“. Vězeňská nemocnice je pro paliativní péči v terminální fázi života přece dostačující a v nutném případě může být vězeň vždy přemístěn do jiné, externí. Mimořádná nebezpečnost invalidního starce plyne z jeho údajně dosud vysokého postavení v krajně pravicovém milieu, o čemž svědčí četné návštěvy (včetně evropského poslance za NPD Udo Voigta) a žádosti o ně, jakož i jeho pokusy šířit „protižidovské pamflety“ dokonce z vězení. Nelze proto vyloučit, že by nepolepšitelný disident na svobodě dál „pokračoval v trestné činnosti,“ vysvětluje příslušný úřad svůj neobvykle tvrdý přístup vůči vlastnímu občanu zrovna v době, kdy je Německo plné různých imigrantských živelů...

Napsáno s využitím informací z článku *Neonazi bleibt trotz schlechten Gesundheitszustandes in Haft* publikovaném na stránkách berlínského deníku *Der Tagesspiegel* 18. ledna 2019.